

πονεμένος

πονεμένος, -η, -ο, επίθ. [μτχ. του ρ. πονώ], πονεμένος. **1.** (για πρόσωπα) που έχει δοκιμάσει πολλές στενοχώριες, πολλές πίκρες στη ζωή του: «όλοι δείχνουμε κατανόηση στις παραξενιές του, γιατί είναι πολύ πονεμένος άνθρωπος». **2.** που φανερώνει θλίψη, στενοχώρια: «του 'ριξε μια πονεμένη ματιά». **3.** (για μέλη του σώματος) που πονάει: «πρόσεχε το δεξί μου πόδι, γιατί είναι πονεμένο». Επίρρ. **πονεμένα**.

- είναι μια πονεμένη ιστορία, **α.** λέγεται για κάποιον ή για κάτι, που προκαλεί θλίψη, στενοχώρια: «μην ενοχλείς τον άνθρωπο, γιατί είναι μια πονεμένη ιστορία || μην του κάνεις κουβέντα για το γάμο του, γιατί είναι μια πονεμένη ιστορία». **β.** (ειρωνικά) λέγεται για οτιδήποτε μας δημιουργεί προβλήματα ή δυσάρεστες καταστάσεις: «δε θα σας πω, βέβαια, τι έγινε, μόλις διαβάστηκε στους κληρονόμους η διαθήκη, γιατί είναι μια πονεμένη ιστορία».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας